

gentagne Gange har stillet sig ligeoverfor en lignende Bevilling.

Madvig: Jeg skal ikke i Aften vidtløftig imødegaa den ærede Minister. Jeg skal blot gjøre et Par ganske korte Bemærkninger, og den første skal da være den, at, naar den ærede Minister talte om, at det theologiske Facultet ikke havde villet gaae ind paa rimelige Fordringer, at de theologiske Docenter holdt ikke gode Forelæsninger, og at dygtige Mænd i praktiske Livsstillinger ikke havde kunnet finde Plads ved Universitetet, saa vil jeg kun svare, at det er ikke Universitetet, men Hs. Majestæt Kongen med sin Minister, der udnævner og afskediger Professorer (Ploug: Efter Facultetets Indstilling!). Nei, det behøves ikke at følge den; det er en Svagthed, jeg meget hyppig har udtalt mig imod. Ganfke nylig er man med Hensyn til en Mand, i hvem man vistnok saae en tilkommende Professor, gaaet en Bet, som er lig den, den ærede Minister har omtalt. Man skal ikke beraabe sig paa den Svagthed, som undertiden fremkommer fra Ministerens egen Side for at nedsætte Universitetets nuværende Indretning; men der kan ganfke vist være Bausfeligheder for Ministeren at overvinde. — Jeg har ikke givet en carriereet Skildring af Examinationscommissioner, men jeg siger, at, om der ogsaa er Mangler ved den nuværende Indretning, saa er der dog Sandsynlighed for, at, naar man udnævner de Medlemmer, der skulle sidde i en saadan Commission, paa mange Aar og udnævner dem alle paa eengang, saa vil der paa denne Maade snarere fremkomme en Slenbrian, som man aflurer dens Svagheder, end Tilfældet vil være med et Facultet. Men jeg skal indskrænke mig til igjen at fremhæve, at for det Første maatte man kjende Ministeriets Plan for at vedtage det, der er foreslaaet i Finantsloven. Denne Plan er nu antydet, og jeg maa henstille til de ærede Landssthingsmænd, om de have fundet sig tilfredsstillende ved denne Plan, denne Antydning af, at Ministeren vilde paa eengang foreslaae Hs. Maj. Kongen en Liste over 5 Medlemmer, deriblandt een Professor, til en Examinations-

tion. Den ærede Minister udtalte ikke, paa hvor lang Tid disse Medlemmer skulle vælges. Jeg syntes, han kom til at sige „paa Livstid“, men det var en Fortalelse, han meente „ikke paa Livstid“. Den hele Plan var i højeste Grad ubestemt, og der var derhos nogle lidt besynderlige Misforstaaelser tilstede i Ministerens Udtalelser herom. Den ærede Minister sagde nemlig, at det var umuligt at fastsætte Oualificationer, at det vilde være det Samme som at forlange, at han skulle forelægge Listen her, og at, naar man fastsatte Oualificationer, var Ministeren ikke ansvarlig. Er da Indenrigsministeren ikke ansvarlig for, hvem han indsætter til at blive Amtmand, uagtet han er bunden til den Oualification, at den Paagjældende, som han indstiller, skal være juridisk Candidat med bedste Charakter? Naar der er fastsat Oualificationer, bevæger man sig naturligtvis indenfor disse Oualificationer med Frihed og har sit Ansvar i saa Henseende. Det var det ene Punkt. — Det andet Punkt, jeg skal fremhæve, er, at Ministeren sagde, at hidtil var der lagt for megen Vægt paa Kundskaben, men der skulle ogsaa lægges Vægt paa en anden Side, nemlig paa Troen, og i saa Henseende haabede han Noget af Examinationscommissionen. Jeg siger: Kirken maa søge at faae tvøende Præster, men jeg haaber dog, at den Tid aldrig vil komme, da man vil examinere i Tro eller give Charakter for Tro. Man examinerer i Biden og prøver, saavidt man kan, gennem Tilhørsnænder og Andre, hvorledes Vedkommende, der har documenteret sine Kundskaber, har vist sig i Levnet og Vandel. Men der maa søies endnu en Bemærkning til. Man venter en mere mod Troen rettet Uddannelse ved at henlægge Examen til en Examinationscommission; men denne Examinationscommission skulle dog examinere Folk, der have gjort deres Studium ved Universitetet. Mener man da paa Examinationsdagen at kunne indskjyde Noget af den Tro, som Universitetslærerne ikke have indblest eller lært de Vedkommende, medens de studerede ved Universitetet? Jeg paatager mig ikke at forsvare, hvad der ogsaa i den Henseende kan være syndet ved et Facultet, hvortil jeg ikke hører; men det maa staae